* * *

Верталась ти в отчизну дальню,
Краї лишала голубі,
В годину пам'ятну й печальну,
Я довго плакав при тобі.

Тебе мої холодні руки
Хотіли вдержать хоч на мить
І хвилю чорної розлуки
Хотів мій стогін зупинить.

Та від гіркого цілування
Ти одвела уста свої,
З землі похмурого вигнання
У інші кликала краї.

Ти говорила: в іншу днину,
Де сплять оливкові сади,
Цілунків радісну хвилину
Ми поєднаєм назавжди.

Але в краю, де небозводи
Іскряться в синяві, ясні,
Де тінь олив лягла на води,
Заснула ти в останнім сні.

Твоя краса й страждання трунок
У пітьмі зникли гробовій,
Але побачення цілунок
Він за тобою: він же мій...

1830